

Đã cười một chút chơi.

TRÒ TI-TI

I- TAY KIỂM CỤ PHÁCH:

Nhà vua một xứ có nàng công chúa sắc nước hương trời, tới tuổi cập kê đang kén chọn phò mã. Tiêu chuẩn kén chọn phò mã phải có dương kiếm chuẩn xác nhất. Có ba kiếm sĩ ghi danh tranh tài:

Kiếm sĩ thứ nhất, bước ra lia nhanh một dương kiếm một con ruồi lập tức đứt làm hai đoạn. Bà quan văn vỗ vỗ tay tán thưởng.

Kiếm sĩ thứ nhì lăm liết xuất hiện, nhanh như chớp kiếm quang lấp lánh một con ruồi thứ nhì đứt làm 4 đoạn. Triệu thân há hốc miệng và phải một lúc sau tiếng vỗ tay mới ào ào nổi dậy, dương kiếm thật là tuyệt hảo như vậy chắc chắn chức phò mã phải về tay kiếm sĩ này.

Nhưng, kiếm sĩ thứ ba đã chậm rãi bước ra thân quang sáng rực, chớ dợi, chớ dợi con ruồi thứ ba bay ngang. Động tác rút kiếm ra lia nhanh một nhát, tra kiếm vào vỏ diên ra trong chớp mắt. Con ruồi thứ ba bay đi luôn, bà quan văn vỗ ô lên một tiếng có vẻ tiếc cho tài không xứng với dáng dấp một kiếm khách cự phách.

Không một ai ngờ chàng kiếm sĩ thứ ba hiển ngang tâu: Khái tâu hoàng thượng hạ thần thấy con ruồi bay qua xác định đó là con ruồi đực nên đã tận nhân; thiên của quý của nó. Từ đây nó bất lực vĩnh viễn đối đối không là mầm mống tác loạn nữa.

II- NGỰA QUÝ CÓ MỘT KHÔNG HAI.....

Một ông cha vợ độc đáo, thích thi phú, có ba chàng rể quý. Ông tốn bao tâm sức mới có được một "long câu" mà ông hãnh diện chỉ có một không hai, như tuông Ông đã hưởng được một kỳ duyên. Một hôm ba chàng rể muốn lấy lòng cha vợ mới trâm trở khen ngựa quý của ông nhạc, ba chàng bên đưng thi phú đề ca ngợi tốc độ tuyệt nhanh của ngựa.

Chàng thứ nhất ngâm:

"thau nước bỏ cây kim,

Ngựa cha tôi chạy như chim,

Chạy đi, chạy lại cây kim chưa chìm."

Ông già ngâm nghi kim khí bỏ vào nước là chìm ngay, thảng cả vì ngựa phi như vậy 1 thuộc loại số "dzách" Ông bèn gạt gù ra vẻ tán thưởng.

Chàng thứ hai thấy vậy dẫu chịu kém bên tăng hang và ngâm vang:

"Lô lửa bỏ sợi lông,

Ngựa cha tôi chạy như giông,

Chạy đi, chạy lại cái lông chưa hồng."

Ông già cười tit mắt có vẻ khoái trá lắm vì tốc độ như vậy phải thuộc loại "thần câu".

Chàng rể thứ ba ket quá, ruột đang xáo trộn ngôn ngữ, không biết phải dùng lời thơ thân sâu làm sao cho hơn hai chàng kia, trong khi bao nhiêu ý đã bị 2 anh cột chéo tranh tiên mất rồi. Bà già vợ thì thương rể út nhất vì thương ngày nó nình khéo lắm nên chắc mèm nó thế nào cũng tìm được đề tài ăn bứt hai chàng kia, dối mai mà vẫn chưa thấy út lên tiếng, bà liếc mắt thì thấy thân sắc nó dợt dặt lắm sao ấy, bà nghĩ hôm qua chắc gái út của bà "dợt" nó kỹ quá hay sao mà miệng lưỡi cứng đờ trông thật thân lắm sao ấy.

Bà dâm quỳnh lây và nin hời suy nghĩ cách giúp nó, trong không khí im lặng khẩn trương g đó bỗng mọi người nghe một tiếng "danh rầm" do bà già qua khẩn trương đánh ra. Chàng rể út sức tỉnh, tức cảnh, tức người, cả lăm áp ung ngâm nga:

"Me tôi...lô...một...cái...tit,

Ngựa cha tôi chạy.....như.....hit,

Chạy đi chạy lại.....lô d.....me tôi.....chưa...khit"

III- LỘ TƯỚNG KHÔNG BẰNG ẮN TƯỚNG:

Trò Ti-Ti tập tễnh vào đời, đọc ngẫu nhiên một số sách "Học làm người". Trò thuộc mẫu người "cù lân" nhưng "tư ký ám thi" cũng còn khá dễ may ra có kha khá một tí không. Mỗi khi đọc được câu nào mà trúng "tán số" trò thì trò nhớ không bao giờ quên được. Thi dụ "Cái đưng của thanh nhân" nhân mà nh tính diêm đạm, khiếm tôn, trò nhớ câu:

"Thông minh duệ tri, thủ chi di' ngu,
Dong luc chan the', thủ chi di' khiep"

(Minh la thông minh tài tri, minh lam như ngu dot, sức minh giớ được trái đất, minh lam như có vé khiếp số).

Không rõ trò xử thế cách nào mà "lông già thành chân" càng ngày càng lớn thì càng bị chọc quê. Để tìm hiểu bí ẩn của cuộc đời trong trong đục đục, trở bên xoay qua đọc sách tướng số, nhưng xem lộ tướng nói bậy bị "cự" nêu đoán "ân tướng có trật, người được coi không tôn tiên quê, sẽ dành phải nin khê, đầu trong bụng có rua thâm. Trò thích nhất ân tướng của 2 danh nhân: một nam, một nữ.

NAM: Ông Mac-dinh-Chi. Tướng mạo ông xấu xí nhưng ân tàng một pho sách kinh hồn trong người, nhờ một ân tướng: thực phẩm vào bao tử Ông sau khi tiêu hóa xong trở về lông dật thành những hạt vuông như hạt "xi ngầu".

NỮ: Bà Tư-Hi Thái-Hầu. Xã hội Trung Hoa xưa còn là một xã hội phong kiến, trọng nam khinh nữ như vậy mà Ba cam quyền được, vậy Bà phải thuộc mẫu người phi thường. Bà thuộc cách:

" Song long châu nguyệt" (Hai rồng châu mặt trăng).

Sách giải thích (trò TI-TI không ghi xuất xứ). Thay vì có bộ râu Đông Trác Bà Tư-Hi có hai sợi râu dài cả thước, xoắn quăn như râu rồng (long tu) không khác nào như hai con rồng trấn giữ cửa khẩu. Trò TI-TI lầy lăm la, đã là bà làm sao Bà có râu được chắc là sách giải thích sai, mới hỏi trở Bé TI khác. Trò Bé TI vừa gạ đầu vừa kên kên cự rằng: " Cái gì tôi biết thì tôi nói, cái này...tôi là "dân già" thì tôi biết sao được, chỉ có những người yêu của bà mới biết được"

IV- CÀ PHÊ LẠC ĐÀ NGON TUYỆT DIỆU.....

Ba trò A,B,C từ tỉnh lân cận tụ tập về nhà thi sinh D để cùng nhau ôn bài thi và để kịp nhập trường thi không cần dậy sớm lái xe đi xa.

Tối đó không ngủ được 4 chàng mới cùng nhau ngồi đờ đờ đáp ngang dọc để ôn qua một lượt những gì đã học.

Săn trời lạnh, để khỏi buồn ngủ, các thi sinh đều tỏ ý muốn uống cà phê. Thi sinh D với tư cách là chủ mướn phòng trọ có bốn phần liệu lý để nghỉ nọ. Trong nhà hết cà phê, đi chợ mua xa quá lại kẹt gió ôn bài thi sinh D mới qua gõ cửa căn phố kê căn nhớ cô bạn gái lo liệu dùm, vì tục ngữ có câu bà con xa không bằng xóm giềng gần, có thể nhờ cậy qua lại những khi tối lửa tắt đèn. Cô bạn gái này nhanh nhẹn nhận lời ngay. Tối lúc cô nấu nước mới sức nhả vôi nước bị bẻ nên thợ ống nước đã tạm cúp nước còn đâu nước để pha. Cô ta ngó loanh quanh trong nhà thấy bồn tắm của cô nước còn trong xanh "để thưởng qua" cô ta mạnh dạn múc nước đó, nấu sôi pha cà-phê.

Các trò hoàn hi' uống cà-phê xong cảm ơn rồi rít. Trò A nhanh nhẩu phát biểu cảm tưởng " Chưa bao giờ uống cà-phê được ngon như vậy". Trò B phụ họa " Uống vào thấy sáng khoái lạ." Trò C tế nhị hỏi: " Cà-phê hiệu nào mà ngon quá như vậy hả cô ".

Cô láng giềng xinh đẹp, hạnh diện trả lời: " Cà-phê LẠC ĐÀ các anh ạ".

Trò D vot miệng la lên: " Đùng rồi các anh ời! Đùng là cà-phê lạc đà, các anh xem đây này" . Trò D vừa nói vừa từ từ rút trong miệng ra một sợi LONG LẠC ĐÀ còn vướng lại saukhi uống đến giọt cuối cùng của ly cà-phê.

Mấy ai đã từng sống và đi vào sinh hoạt tinh cảm của xứ "HOA ĐÀO" đều công nhận sinh viên trường Võ Bị đã làm héo hắt cũng như tan nát bao quả tim những em gái mà hồng quanh năm của xứ thơ mộng nhất V.N .Sau đây là một mẫu chuyện tình xuyên qua hình ảnh hện hồ lưu luyến đó.

CHUYỆN TÌNH CHỮ " Đ "

" ĐỀM ĐÔNG 'Đ ' (erreur) ĐỨNG ĐỐI ĐÀO ĐỪNG ĐỊA ĐIỂM ĐÀU ĐƯƠNG ĐÔNG ĐÀ ĐÀO ĐIU ĐẾN ĐỨNG ĐAI ĐONG ĐUA. ĐÀO ĐẾN ĐÀO ĐỐI ĐỊA Đ. (erreur) ĐIU ĐUA . ĐÀO ĐANH , ĐÀO ĐÀ ĐÀO ĐANH ĐÀU Đ ĐỒ ĐỒ , ĐÀO ĐANH ĐÀU Đ ĐỒ ĐÀU, ĐÀO ĐÀ ĐIT Đ ĐỒ ĐIT. ĐÀO ĐÀ ĐỨNG ĐI Đ .Đ . ĐANH ĐUA ĐỊA. ĐÀO ĐỪNG ĐINH ĐÀO ĐI. Đ (erreur) ĐÀU ĐIỀNG.....